

JK VOICES – ŽENSKÉ SBORY / WOMEN'S CHORUSES

Účinkující / Performers

JK Voices

Jakub Klecker – dirigent / conductor

Doubravka Novotná – soprán / soprano

Jiří Hrubý – klavír / piano

Helena Fialová – klavír / piano

Barbara Tolarová – housle / violin

Pavla Kopecká – harfa / harp

Hana Oráčová – flétna / flute

13. 11. 2024

19 h, foyer Janáčkova divadla /
7 pm, Foyer of Janáček Theatre

Program

Leoš Janáček

Vlčí stopa pro ženské hlasy a klavír, JW IV/39

Hradčanské písničky pro soprán,
ženský sbor, flétnu a harfu, JW IV/40

Zlatá ulička
Plačící fontána
Belveder

Bohuslav Martinů

Trojhlasé písně posvátné (Tři legendy)

Narození Páně
Nanebevstoupení Páně
Cesta k ráji

Přestávka

Leoš Janáček

Kašpar Rucký pro ženský sbor, JW IV/41

Josef Suk

Deset zpěvů pro ženský sbor
a klavír na 4 ruce, op. 15

Žal
Tužba
Společný hrob
Pastýři na jaro
Divná voda
Vily
Pastýř a pastýřka
Vzpomínky
Choutka po vdání
Kéž by věděli!

Programme

Leoš Janáček

Wolf Tracks for Female Voices and Piano, JW IV/39

Hradčany Songs for Soprano,
Female Choir, Flute, and Harp, JW IV/40

The Golden Alley
The Weeping Fountain
Belvedere

Bohuslav Martinů

Three-voices Sacred Songs (Three Legends)

Nativity of the Lord Jesus
The Lord's Ascension into Heaven
The Path to Paradise

Intermission

Leoš Janáček

Kaspar Rucky for Female Choir, JW IV/41

Josef Suk

Ten Songs for Female Choir
with Piano for Four Hands, Op. 15

Sorrow
Longing
Single Grave
Shepherds In Spring
Miraculous Water
Fairies
The Shepherd And The Shepherdess
Memories
Yearning for Marriage
If Only They Knew!

Dnešní koncert lze z dramaturgického i koncertně-provozního hlediska považovat opravdu za výjimečný, a to bez jakékoliv nadsázky či přehnaně sebevědomého tvrzení. Foyer Janáčkova divadla rozezná skladby ne zcela pravidelně provozované, totiž psané výhradně pro ženské hlasy, resp. ženské sbory, doplněné případně o instrumentální doprovod.

V případě Leoše Janáčka (1854–1928) se jedná o segment tvorby, již se věnoval vsutku ojedinele a spíše pragmaticky. Období první světové války, kdy mnoho mužů narukovalo do rakousko-uherské armády, totiž na několik let ztížilo, ba přímo znemožnilo hojné provozování koncertů mužských sborů – Janáčkovy oblíbené oblasti zájmu. Komponoval pro vynikající sbory Svatopluk nebo Pěvecké sdružení moravských učitelů, které dobově působily v Brně s přesahem za jeho pomyslné hranice. Zmíněná válka a s tím související vylidněnost mužských sborů přinutila sbormistra Ferdinanda Vacha založit Sbor moravských učitelek, pro který Janáček složil své ženské sbory. Na počátku roku 1916 zkomponoval všechna dnes provedená díla: započal je *Vlčí stopou* na text Jaroslava Vrchlického. Sbor s klavírním doprovodem obsahuje rozsáhlý a nelehký sopránový part, který podkládá řidší, často v unisoně vedený vokální doprovod. To však bylo Janáčkovým záměrem, jelikož v klavírním partu s harmonií sboru pracuje o to bohatěji.

Následující *Hradčanské písničky* na texty epických básní skladatelova přítele Františka Serafínského Procházky překypují melancholií, nikoliv však fatalismem či skepsí. Původní záměr ryze vokálního díla později Janáček obohatil o harfu, čímž navazuje na zmínku o královnině harfě v básni. Doplnuje ji flétna a rovněž sopránové sólo, prostupující všechny tři části skladby (*Zlatá ulička, Plačící fontána, Belveder*). Procházkův text Janáčka inspiroval i pro závěrečný, tentokrát již čistě vokální ženský sbor *Kašpar Rucký*. Jde námětem o šibalské dílko, které je místy ironizujícím a místy elegickým pojednáním o titulním hrdinovi. Ona absence instrumentálního doprovodu Janáčka oprávněně k velmi ctižádostivému rozepsání vedení hlasů: ke čtyřhlasému

ženskému sboru přidal sólový ženský kvartet a nepřekvapivě i dramatické sopránové sólo. Všechny tři kompozice propojuje instrumentační jedinečnost, interpretační náročnost a provozovací výjimečnost – proto stojí za zvýšenou pozornost nejen festivalového publika.

První skladatelské pokusy Josefa Suka (1874–1935) o sborovou tvorbu úzce souvisejí s jeho tvůrčím kontaktem se symbolistní poezií Otokara Březiny a Antonína Sovy, především ale secesní literaturou zastoupenou Juliem Zeyerem. Jeho působivý svět pohádek a legend velmi konvenoval Sukovu citovému založení a lyrismu, který hojně propisoval do svých kompozic. Fascinace Zeyerovými pohádkami – zejména *Radúzem a Mahulenou* – byla pro skladatele inspirativním východiskem, k němuž se opakovaně vracel. Na přelomu století vzniká hudba ke zmíněné dramatické pohádce (1898), později častokrát revidované, a také orchestrální suita *Pohádka* na motivy hudby právě k *Radúzovi a Mahuleně* (1900). Příznačná témata altruismu, smrti a vykoupení skrze lásku souvisejí se zmíněnou myšlenkovou sounáležitostí skladatele s těmito motivy, úzce spjatými s jakousi překlenovací tematikou slovanství. To se propisuje i do jeho prvních tří sborových cyklů, zkomponovaných na slovanskou lidovou poezii. Dnes zazní úplně první z nich, *Deset zpěvů pro ženský sbor a čtyřruční klavír*, op. 15 (1899). Hudební materiál motivicky souvisí se zmíněnou *Pohádkou*, pročež vyznívá romanticky a snad i trochu naivně, nikoliv však pateticky a prvoplánově. Suk svou zdařilou sborovou prvotinu tvořil ve velmi šťastném období, z něhož pochází také písňový cyklus *Jaro*, op. 22a (1902), provedený na jiném koncertu letošního festivalu.

Také *Trojhlasé písně posvátné* Bohuslava Martinů (1890–1959) vycházejí z textu české lidové poezie. Počínaje rokem 1923 byl skladatel fyzicky naplno odloučen od rodné vlasti, přičemž cizí prostředí v něm mohutně posilovalo vědomí národní sounáležitosti. Ta se vystupňovala „pomnichovským“ pádem Československa a okupací během druhé světové války. Obracení se k lidové písni proto pro Martinů představovalo jeden z klíčových

a snad i nejzásadnějších hudebních stimulů, který uplatnil napříč svou tvorbou. Je známo, že rozsáhlou sbírku Františka Sušila s názvem *Moravské národní písně s nápěvy do textu vřaděnými* (první vydání 1859) s sebou vozil všude, kde zrovna přebýval. V oblibě měl také *Prostonárodní české písně a říkadla* (1864) Karla Jaromíra Erbena. Zmíněný cyklus pro ženský sbor, známý též jako *Tři legendy*, Martinů napsal v New Yorku roku 1952, kdy mu bylo jasné, že návrat do jeho rodné země je v podstatě neuskutečnitelný. Dílo je proto plynulým sledem hudebních ohlasů domova, symbolizujícím skladatelovu spjatost se svým rodným prostředím a stesk po něm.

Jiří Čevela

Today's concert can be considered truly exceptional in terms of its dramaturgy and venue without the slightest fear of exaggeration or overconfidence. The foyer of Janáček Theatre is to come to life with the sound of compositions that are not performed with any great regularity – compositions written exclusively for female voices or female choirs, in some cases with instrumental accompaniment.

In the case of Leoš Janáček (1854–1928), this is an aspect of his work to which he dedicated himself only extremely sporadically and in a rather pragmatic fashion. The First World War, when many men enlisted in the Austro-Hungarian army, made it difficult, or even impossible, to hold a large number of concerts by male choirs – one of Janáček's greatest interests – for a number of years. He wrote music for the outstanding choirs Svatopluk and the Moravian Teachers' Choral Society, which were active at the time in Brno and beyond its notional borders. The war and the associated depopulation of the male choirs forced choirmaster Ferdinand Vach to found the Moravian Teachers' Female Choir, for which Janáček composed his female choruses. He composed all the works to be performed today at the beginning of 1916, beginning with *The Wolf's Track* to a text by Jaroslav Vrchlický. The chorus with piano accompaniment features an extensive and difficult soprano part that is underscored by a sparser vocal accompaniment, often in unison. This was, however, Janáček's intention, as it allows his work to be all the more lavish in the piano part in harmony with the choir.

The following *Songs of Hradčany* to the texts of epic poems by the composer's friend František Serafinský Procházka abound in melancholy, though not in fatalism or scepticism. Janáček later added a harp to his original intention of a purely vocal work, thereby referencing the queen's harp mentioned in the poem. This is complemented by a flute and a soprano solo running through all three parts of the composition (*The Golden Lane*, *The Weeping Fountain*, *Belvedere*). Procházka's text also

inspired Janáček for the final, purely vocal, women's chorus *Kaspar Rucky*. In terms of its subject matter, this is a playful piece that is a sometimes ironic and sometimes elegiac treatment of its titular hero. The absence of instrumental accompaniment allowed Janáček a highly ambitious elaboration of the vocal parts; he added a solo female quartet and, unsurprisingly, a dramatic soprano solo to the female choir comprised of four voices. All three compositions are linked by uniqueness of instrumentation, difficulty of interpretation and performance excellence, which is why they deserve greater attention, and not merely from the festival audience.

Josef Suk's (1874–1935) first attempts at composing choral work are closely associated with his creative contact with the symbolist poetry of Otokar Březina and Antonín Sova, and above all with the art nouveau literature represented by Julius Zeyer. His compelling world of fairy tales and legends was extremely well-suited to Suk's emotional makeup and the lyricism with which he so lavishly imbued his compositions. His fascination with Zeyer's fairy tales – particularly *Radúz and Mahulena* – was an inspirational starting point for the composer to which he returned repeatedly. At the turn of the century, he wrote music to the aforementioned dramatic fairy tale (1898), later revised many times, as well as the orchestral suite *Fairy Tale* based on the music to *Radúz and Mahulena* (1900). The characteristic themes of altruism, death and redemption through love are related to the composer's aforementioned ideological affinity with these motifs, closely associated with some kind of overarching theme of Slavism. This is also reflected in his first three choral cycles, composed to Slavic folk poetry. Today, we will get to hear the very first of them, *Ten Songs for Female Choir with Piano for Four Hands, Op. 15* (1899). There is a motivic relationship between this musical material and the aforementioned *Fairy Tale*, which is why it sounds romantic and perhaps even a little naive, though not histrionic or calculated. Suk wrote his successful choral debut during an extremely happy period in his

life, when he also wrote the song cycle *Spring, Op. 22a* (1902) which is being performed at another concert at this year's festival.

Bohuslav Martinů's (1890–1959) *Three Sacred Songs* are also based on the text of Czech folk poetry. The composer was completely separated physically from his native land from 1923 onwards, and the foreign environment amplified his sense of national belonging enormously. This was exacerbated by the fall of Czechoslovakia following the Munich Agreement and its occupation during the Second World War. Turning to folk song therefore represented one of the critical, and perhaps even the most fundamental, musical stimuli for Martinů, which he applied throughout his work. He is known to have taken František Sušil's extensive collection entitled *Moravian Folk Songs with Melodies Included in the Texts* (first edition 1859) with him wherever he was staying. He was also fond of Karel Jaromír Erben's *Czech Folk Songs and Nursery Rhymes* (1864). Martinů wrote the aforementioned cycle for women's choir, also known as *Three Legends*, in New York in 1952 when it was clear to him that returning to his native country was essentially impossible. The work is, therefore, a continuous sequence of musical echoes of home, symbolising the composer's connection with his native environment and his longing for it.

Jiří Čevela

JK VOICES

Ženský pěvecký sbor JK Voices byl založen v roce 2023 z iniciativy dirigenta a sbormistra Jakuba Kleckera jako těleso sdružující několik generací zpěvaček, které prošly dětským a mládežnickým sborem Kantiléna a mají i nadále zájem a touhu společně zpívat a setkávat se. Sbor funguje pod záštitou uměleckého gymnázia Pavla Křížkovského v Brně, a přestože se jedná o nově založené těleso, staví na shodných pěveckých základech a návycích, jež si z působení v Kantiléně odnáší každý její člen. Ačkoliv je původní repertoárová základna Kantilény velmi obsáhlá, není ambicí sboru čerpat pouze z těchto ověřených kusů, ale naopak hledat a provádět sborová díla významná i opomenutá.

The women's choir JK Voices was founded in 2023 at the initiative of conductor and choirmaster Jakub Klecker as an ensemble bringing together several generations of female singers who are former members of the Kantiléna choir for children and young people and who continue to have an interest and desire to sing and meet up together. The choir operates under the auspices of the Pavel Křížkovský Art Gymnasium in Brno and, despite the fact that it is a newly-founded ensemble, builds on the same singing foundations and customs that each of its members have taken from their time spent with Kantiléna. Although Kantiléna's original repertoire is extremely extensive, the choir's ambition is not to draw exclusively from these tried and trusted pieces, but (on the contrary) to search for and perform important and neglected choral works.

Jakub Klecker

Dirigent

Jakub Klecker vystudoval dirigování na pražské HAMU a poté začal působit jako dirigent Janáčkovy opery Národního divadla Brno, načas se stal i jejím šéfdirigentem. V loňském roce nastudoval a dirigoval novou inscenaci *Jakobína* Antonína Dvořáka. Premiéra byla živě přenášena do celého světa přes operní platformu Opera Vision. V letech 2015–2020 stál v čele operního souboru Národního divadla moravskoslezského v Ostravě na pozici hudebního ředitele. Jakub Klecker spolupracuje také s Národním divadlem v Praze. V lednu 2013 debutoval s Verdiho *Aidou* ve Státním divadle v Norimberku. V letech 2019–2022 působil Jakub Klecker jako šéfdirigent Moravské filharmonie Olomouc. Pravidelně spolupracuje s většinou českých i slovenských orchestrů (SOČR, FOK, PKF – Prague Philharmonia a mnoho dalších). Vystupoval se Symfonickým orchestrem Udine a s Jenskou filharmonií v Německu. V letech 2007 a 2009 vedl Filharmonii Brno na koncertním turné po Japonsku. Opakovaně vystoupil na Mezinárodním hudebním festivalu Brno, Janáček Brno, Smetanova Litomyšl nebo Rheingau Musik Festival. V letech 2009, 2016 a 2024 dirigoval na festivalu Pražské jaro, v roce 2017 debutoval ve Wroclavské opeře. Na podzim roku 2019 dvakrát hostoval ve Zlatém sále vídeňského Musikvereinu. Vyučuje obor Dirigování orchestru na JAMU v Brně. V roce 2022 se stal doцентem a zároveň i vedoucím Katedry dirigování a operní režie.

Conductor

Jakub Klecker studied conducting at the Music and Dance Faculty at the Academy of Performing Arts in Prague (HAMU) and then began working as a conductor with the Janáček Opera at National Theatre Brno, becoming its chief conductor for a number of years. Last year he staged and conducted a new production of Antonín Dvořák's *The Jacobin*. The premiere was broadcast live all over the world on the opera platform Opera Vision. He headed the opera ensemble at the National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava in the position of music director in the years 2015–2020. Jakub Klecker also works with the National Theatre in Prague. He made his debut with Verdi's *Aida* at Nuremberg State Theatre in January 2013. He worked as chief conductor of the Moravian Philharmonic Orchestra in Olomouc in the years 2019–2022. He works regularly with the majority of the Czech and Slovak orchestras (The Prague Radio Symphony Orchestra, the FOK Prague Symphony Orchestra, PKF – Prague Philharmonia, and many others). He has performed with Udine Symphony Orchestra and the Jena Philharmonie in Germany. He led the Brno Philharmonic on concert tours of Japan in 2007 and 2009. He has appeared repeatedly at the International Music Festival Brno, Janáček Brno, Smetana's Litomyšl and the Rheingau Musik Festival. He conducted at the festival Prague Spring in 2009, 2016 and 2024, and made his debut at the Wrocław Opera in 2017. He was twice a guest conductor at the Golden Hall of the Wiener Musikverein in the autumn of 2019. He teaches Orchestra Conducting at Janáček Academy of Performing Arts in Brno (JAMU). He became an associate professor and, at the same time, head of the Department of Conducting and Opera Direction in 2022.

Doubravka Novotná

Soprán

Doubravka Novotná absolvovala brněnskou konzervatoř a poté JAMU, kde se vzdělávala pod vedením sopranistky Heleny Kaupové. V průběhu své kariéry byla dvakrát nominována na Cenu Thálie, poprvé za roli Ofélie (*Hamlet*), podruhé za roli Morgany (*Alcina*). Její debut se odehrál v roce 2017 na prknech Národního divadla v Praze, kde je od té doby stálým hostem. Nastudovala zde role jako Oscar (*Maškarní ples*), Královna noci (*Kouzelná flétna*), Zerlina (*Don Giovanni*), Lauretta (*Gianni Schicchi*) či Madeleine (*Ples v Hotelu Savoy*). Od sezony 2024/2025 se stala stálou členkou Janáčkovy opery Národního divadla Brno. Vystoupila zde v rolích jako Musetta (*Bohéma*), První žínka (*Rusalka*), Nannetta (*Falstaff*) a Valencienne (*Veselá vdova*). Pravidelně vystupuje i na dalších operních scénách. V Národním divadle moravsko-slezském (*Juliette, Příhody lišky Bystroušky*), v divadle J. K. Tyla v Plzni (*Hamlet, Idomeneo, Carmen, Candide*), v Jihočeském divadle (*Mefistofeles, Jakobín*). Hostovala též v německém Krefeldu jako Ofélie (*Hamlet*). Věnuje se také staré hudbě. Spolupracuje se soubory Musica Florea, Czech Ensemble Baroque, Collegium 1704 a dalšími.

Soprano

Doubravka Novotná graduated first from Brno Conservatory and then from Janáček Academy of Performing Arts (JAMU) where she studied under soprano Helena Kaupová. During the course of her career, she has twice been nominated for a Thalia Award, the first time for the role of Ophelia (*Hamlet*), the second time for the role of Morgana (*Alcina*). She made her debut in 2017 on the boards of the National Theatre in Prague, where she has been a regular guest performer ever since and where she has played such roles such as Oscar (*Un ballo in maschera*), Queen of the Night (*The Magic Flute*), Zerlina (*Don Giovanni*), Lauretta (*Gianni Schicchi*) and Madeleine (*Ball im Savoy*). She became a permanent member of the Janáček opera company at National Theatre Brno in the 2024/2025 season, and has performed here in such roles as Musetta (*La bohème*), First Wood Sprite (*Rusalka*), Nannetta (*Falstaff*) and Valencienne (*The Merry Widow*). She also performs regularly on other opera stages – the National Moravian-Silesian Theatre (*Julietta, The Cunning Little Vixen*), the J. K. Tyl Theatre in Plzeň (*Hamlet, Idomeneo, Carmen, Candide*), and the South Bohemian Theatre (*Mephistopheles, The Jacobin*). She has also appeared as a guest performer in Krefeld, Germany as Ophelia (*Hamlet*). She also cultivates an interest in early music. She works with such ensembles as Musica Florea, Czech Ensemble Baroque and Collegium 1704.

Jiří Hrubý

Klavír

Jiří Hrubý je absolventem brněnské konzervatoře a Janáčkovy akademie múzických umění. V roce 2016 završil svá studia na Conservatorium Maastricht v Nizozemsku. Zúčastnil se řady mistrovských klavírních kurzů (např. Arkadyho Zenzipera, Avedise Kouyoumdjiana, Katii Veekmans, Jiřího Skovajsy, Antonína Kubálka, Františka Malého aj.). Během svých studií získal řadu ocenění na soutěžích (v roce 2016 např. cenu publika na Music Award Maastricht). Vystupuje na sólových recitálech a spolupracuje s významnými hudebními tělesy, dirigenty i sólisty. Vystupuje u nás i v zahraničí (Německo, Francie, Belgie, Nizozemsko, Slovensko, Litva, Turecko, Omán). Je zván k účinkování na festivalech (např. Janáček Brno, Moravský podzim, Janáček a Luhačovice, Věčná naděje, Pardubické hudební jaro, Štetl aj.) i k účasti na různorodých hudebních projektech. Zabývá se také soudobou hudební tvorbou, premiéroval a natočil již řadu skladeb. V současnosti se aktivně věnuje české hudbě, interpretuje hudbu židovských autorů (spolupracuje s Institutem tereziňských skladatelů), připravuje tematicky zaměřené recitálové programy.

Piano

Jiří Hrubý is a graduate of Brno Conservatory and Janáček Academy of Performing Arts. He completed his studies at the Conservatorium Maastricht in the Netherlands in 2016. He has taken part in a number of piano masterclasses with such figures as Arkadi Zenziper, Avedis Kouyoumdjian, Katia Veekmans, Jiří Skovajsa, Antonín Kubálek and František Malý. He received numerous awards at competitions during the course of his studies, including the audience prize at Music Award Maastricht in 2016. He gives solo recitals and works with leading musical ensembles, conductors and soloists. He performs both in this country and abroad (Germany, France, Belgium, the Netherlands, Slovakia, Lithuania, Turkey, Oman). He is regularly invited to perform at such festivals as Janáček Brno, Moravian Autumn, the Janáček and Luhačovice Festival, the Eternal Hope Festival, Pardubice Music Spring, Štetl Fest, and to take part in other musical projects of various kinds. He writes contemporary music and has already premiered and recorded a number of compositions. He is currently actively involved in Czech music, interprets music by Jewish composers (he works with the Terezín Composers Institute), and prepares special recital programmes.

Helena Fialová

Klavír

Helena Fialová studovala hru na klavír na konzervatoři v Brně u prof. Hany Pelikánové. Ve studiu pokračovala na Janáčkově akademii múzických umění ve třídě doc. Vladimíry Slávikové. V roce 1999 získala 3. cenu na mezinárodní klavírní soutěži Beethovenův Hradec, kde jí byly současně uděleny i dvě další ceny: Cena za nejlepší interpretaci Beethovenovy *Sonáty, op. 101*, a Cena za nejlepší provedení koncertní etudy Ference Liszta *Ricordanza*. Od roku 1996 působí jako korepetitor Českého filharmonického sboru Brno. Od roku 2001 působí Helena Fialová také jako pedagog klavírní hry a korepetitor na konzervatoři v Brně. Od roku 2012 zastává rovněž funkci korepetitora Katedry dirigování a operní režie na JAMU v Brně. Pro svůj mimořádný hudební cit je vyhledávanou komorní hráčkou. Spolupracuje s našimi předními instrumentalisty i operními pěvci. Na řadě sólových recitálů spolupracovala s předním českým basbarytonistou Richardem Novákem.

Piano

Helena Fialová studied piano at Brno Conservatory with Professor Hana Pelikánová and then continued her studies at Janáček Academy of Performing Arts in Brno (JAMU) in the class of doc. Vladimíra Sláviková. In 1999, she won third prize at the international piano competition “Beethoven’s Hradec”, where she was also awarded two other prizes – the prize for the best interpretation of Beethoven’s *Sonata Op. 101* and the prize for the best performance of Franz Liszt’s concert étude *Ricordanza*. She has been working as an accompanist with the Czech Philharmonic Choir of Brno since 1996. Helena Fialová has also been working as a piano teacher and accompanist at Brno Conservatory since 2001. She has also held the position of accompanist at the Department of Conducting and Opera Directing at JAMU in Brno since 2012. She is a much sought-after chamber musician due to her extraordinary musical sensibility. She works with leading Czech instrumentalists and opera singers. She has worked with the leading Czech bass-baritone Richard Novák on a number of solo recitals.

Barbara Tolarová

Housle

Barbara Tolarová studovala na konzervatoři v Brně ve třídě Mgr. Jiřího Novotného (2006–2012). V průběhu tohoto studia se účastnila kurzů u prof. MgA. Františka Novotného, doc. Miloše Vacka a absolvovala master class s houslovým virtuosem Vadimem Gluzmanem. Zároveň také studovala Hru na violu jako obligátní předmět u Mgr. Jana Řezníčka a viole se volnočasově věnuje nadále. Po úspěšně složené přijímací zkoušce na JAMU další zkušenosti sbírala studiem ve třídě doc. Miloše Vacka, které ukončila bakalářskou zkouškou. Při studiu i mimo něj projevuje velký zájem o komorní i ansámblovou hru – v průběhu studia na konzervatoři je členem Moravského komorního orchestru, od roku 2009 je členem Ensemble Opera Diversa, s kvartetem Più presso se zúčastnila kurzů Graffova kvarteta a Haasova kvarteta a s tímto útvarem získali v soutěži Karla Dittersa z Dittersdorfu 1. cenu a titul laureáta. Od roku 2013 byla členem orchestru Janáčkovy opery v Brně, v letech 2015–2022 po úspěšně složeném konkurzu v tomto orchestru zastávala post zástupce koncertního mistra. V letech 2020–2022 absolvovala magisterský stupeň studia na Akademii umění v Banské Bystrici ve třídě houslového virtuosa Milana Paľa. Svou praxi dále rozšiřuje jako členka orchestru Filharmonie Brno (od roku 2022). Od roku 2022 je primářiem Diversa quartet. Od září 2013 se také věnuje pedagogické činnosti – ZUŠ Židlochovice, ZUŠ Jaroslava Kvapila v Brně a ZUŠ Františka Jílka v Brně.

Violin

Barbara Tolarová studied at Brno Conservatory in the class of Mgr. Jiří Novotný (2006–2012), during which time she also attended courses held by Professor MgA. František Novotný and doc. Miloš Vacek and took a masterclass with virtuoso violinist Vadim Gluzman. At the same time, she also studied the viola as a compulsory subject with Mgr. Jan Řezníček and she continues to play the viola in her spare time to this day. After successfully passing the entrance exam to Janáček Academy of Performing Arts in Brno (JAMU), she gained further experience by studying in the class of doc. Miloš Vacek, which she completed with her bachelor's degree. During and outside of her studies, she shows great interest in playing chamber and ensemble music – during the course of her studies at the conservatory she was a member of the Moravian Chamber Orchestra and since 2009 she has been a member of Ensemble Opera Diversa. With the quartet Più presso she has taken part in courses with the Graff Quartet and the Haas Quartet, and also won first prize and the title laureate at the Karl Ditters von Dittersdorf Competition with this ensemble. She was a member of the orchestra of the Janáček Opera in Brno from 2013 and, after successfully passing her audition, held the post of deputy concertmaster with this orchestra in the years 2015–2022. She took her master's degree at the Academy of Arts in Banská Bystrica in the class of virtuoso violinist Milan Paľa in the years 2020–2022. She continues to build on her experience as a member of the Brno Philharmonic Orchestra (since 2022). She has been first violinist with the Diversa Quartet since 2022. She has also been engaged in teaching activities since September 2013 at the Židlochovice Primary School of the Arts, the Jaroslav Kvapil Primary School of the Arts in Brno, and the František Jílek Primary School of the Arts in Brno.

Pavla Kopecká

Harfa

Pavla Kopecká vystudovala hru na harfu na brněnské konzervatoři ve třídě Mgr. Mileny Chromkové a na Hudební fakultě AMU v Praze ve třídě prof. Renaty Kodadové. Je členkou orchestru Národního divadla v Brně a Brno Contemporary Orchestra. Spolupracuje s Filharmonií Brno, Filharmonií Bohuslava Martinů a jinými orchestry v České a Slovenské republice. Je členkou Dua con Ardore. Spoluúčinkuje s brněnskou Kantilénou a Českým filharmonickým sborem Brno. Absolvovala mistrovské kurzy pod vedením Mgr. Jany Bouškové. Je členkou ženského sboru JK Voices a kapely Svítání. Ve volném čase se věnuje hře na varhany.

Harp

Pavla Kopecká studied the harp at Brno Conservatory in the class of Mgr. Milena Chromková and at the Music and Dance Faculty at the Academy of Performing Arts in Prague in the class of Professor Renata Kodadová. She is a member of the orchestra of the National Theatre in Brno and Brno Contemporary Orchestra. She also works with the Brno Philharmonic, the Bohuslav Martinů Philharmonic and other orchestras in the Czech Republic and Slovakia. She is a member of Dua con Ardore, and performs with the choir Kantiléna Brno and the Czech Philharmonic Choir of Brno. She has taken masterclasses under the guidance of Mgr. Jana Boušková. She is a member of the women's choir JK Voices and the band Svítání. She plays the organ in her free time.

Hana Oráčová

Flétna

Hana Oráčová vystudovala hru na flétnu na konzervatoři v Brně, ve třídě prof. Boženy Růžičkové. Ve studiích pokračovala na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity, obor hudební výchova – sbormistrovství. Nyní se věnuje především pedagogické činnosti, jako učitelka příčné a zobcové flétny, na SZUŠ Universum v Brně. Účastní se různých mezinárodních interpretačních kurzů a seminářů. Jako flétnistka spolupracuje s několika brněnskými hudebními tělesy, např. Ensemble Frizzante, Kantiléna – Sbor dětí a mládeže při Filharmonii Brno, smíšený sbor Kantiléna.

Flute

Hana Oráčová studied flute at Brno Conservatory in the class of Professor Božena Růžičková. She continued her studies at the Faculty of Education at the University of Ostrava in music education – choral conducting. Now she is engaged primarily in teaching activities as a teacher of the flute and the recorder at the private primary school of the arts Universum in Brno. She takes part in various international interpretation courses and seminars. She works as a flutist with musical ensembles in Brno such as Ensemble Frizzante, the Kantiléna Choir for Children and Young People at the Brno Philharmonic, and the mixed choir Kantiléna.

Leoš Janáček

Vlčí stopa pro ženské hlasy a klavír, JW IV/39

Temná noc! Starý hejtman
hledá stopu vlčí.
Divně se ta stopa
až v sad panský stočí!

Druhou noc již
hejtman do svítání
tiše ponocoval
sám s nabitou zbraní.

Kolem mlha,
kam jen obzor stačí.

Hejtman v zamyšlení
kroutí šedé kníry.
„Sper to tisíc hromů,
škoda noci,
půjdu radši domů!“

A tam ve sněhu
jasná záře se kmitla!
Hejtmanovi hlavou
myšlenka hrozná,
děsná jak propast bezedná!
Za ní shluk jiných
ve vířivém kole!
Hoj! Tak supů hejno
kráče na mrtvole!

Snad vlk to zavyl v dálce,
či mrazivý vítr do topolů pere?
A opět... zdaž to okno
neb vítr sténá?
„Dáble! Za tím oknem dřímá
moje mladá žena!“

Jeho mladá žena,
plná, krásná růže,
jeho mladá žena,
holubice smavá.
Kdož té bujné krvi,
kdož jí může věřit?

Kdo jí věřit může?
Jeho mladé ženě,
plné, krásné růži,
jeho mladé ženě,
holubici smavé?

Hle zas nový proud světla,
v něm dva stíny hrají;
viz, dvě bílé ruce,
okno otvírají,
hle, stín jeden tmavý,
jak se spouští dolů!
Druhý stín se kloní
v jeho obejmutí.
Slyš, těch palných retů
sladké přizehnutí!

Div se hejtman zdrží,
šileného bolu,
div se zdrží,
oko v slzách,
pušku ohledává.
K líci klade pušku
v divém rozechvění.
(Sladké přizehnutí!)
Ach! Houkla rána!
Snad věčným toto políbení!

Dnes jistě našel hejtman
stopu vlčí!

Wolf Tracks for Female Voices and Piano, JW IV/39

Dark the night!
The old captain Seeks the wolf's trail.
Strangely, the trail winds its way to the manor grounds!

The following night, until daybreak, the captain
keeps watch, alone and in silence, his loaded gun beside him.

All around is thick fog
as far as the eye can see.

The captain, lost in his thoughts,
twirls his grey whiskers.
'Confound this wasted night,
this wasted night, I'd better be off home!'

And there in the snow glints a bright light!
And through the captain's mind
flashes a terrible thought, as dreadful as a bottomless pit!
And the others follow, in an endless whirl!
Ha, just like a flock of vultures thronging around a corpse!

Is that the wolf howling in the distance,
or the icy wind lashing the poplars?
And again... is that a window, or the gale moaning?
'The devil take it! Behind that window
my young wife is sleeping!'

His young wife – a lovely rose in full bloom,
a joyful dove.
His young wife, that joyful dove.
Such wild blood,
who could trust her?

Who could trust her?
His young wife, a lovely rose in full bloom,
that joyful dove?

Look, another beam of light,
where two shadows move,
see, two white hands, open the window.
Look, one dark shadow
bends down,
and the other shadow leans over,
yielding to its embrace!
Listen to the sweet union
of those ardent lips!

The captain can hardly restrain
his frenzied grief,
he can hardly restrain it,
his eyes full of tears
he stares at his gun.
He raises his gun and takes aim,
trembling wildly.
(Sweet union!)
Ah! A shot rings out!
Perhaps the kiss will last for ever!

Yes, today the captain did find the wolf's trail!

Leoš Janáček

Hradčanské písničky pro soprán,
ženský sbor, flétnu a harfu, JW IV/40

Zlatá ulička

Žlutý, modrý, šedý domek
jako hračka dětská,
v zátiší to nezalehne
žádná vlna světská.
Proužek nebe v domků tlumy
probleskává šere,
ve hlubině z dálky šumí
ze příkopů keře.

Nebylo zde nikdy zlata
v stínu těch dvou věží,
a jen stopy hořkých smutků
v tlusté hradbě leží,
a vše, co kdy osiřelo,
sem jak by sběhlo,
a kde palác zvedá čelo,
na práh mu to lehlo.

Na dva kroky od té bídy
nádhery co skvělé!
Ale taky zadumané,
taky osiřelé.
Víš-li, chudá uličko ty,
že tam tráva pučí,
zlaté jizby síně širé
že jsou ještě chudší?

Plačící fontána

K sladké písni slavíka
slyšte ji, jak nařiká
spadá krůpěj ke krůpěji
jako slza veliká.
Nezvoní již, nezpívá,
fontána ta plačtivá,
se spěžové misky vzdechem
slza jen se odlívá.

Slyšeti je každý den
její vzlyky a její sten,
v zahradě jen přístup blíže
v šerém houští utajen.

Když kol ticho jako hrob,
když zvon dozněl beze stop,
v zahradách cos rozvzlyklo se,
a vzlyk ten žhne do útroh.

Zašla – chtěla nechtěla,
loutna její dozněla,
pro ni tiché slzy kanou,
to pohádka umřela.

Žlutým listím postlána,
nad čím pláče fontána,
po čem vzdychá usedavě
od večera do rána?

Pohádka šla zahradou,
s družinou svou královskou
u fontány plesávala –
zašla, zhasla s krásou svou.

Belveder

Kamenná báseň v květné houšti,
zelený smaragd v prstenu!
Lípa kol nízké větve spouští,
stříbrných plně pupenů.

Hymnický pozdrav věčné krásy
vypjatým jásá obloukem,
chrtů pár sivých zříš, jak hrá si
ve skocích travným paloukem.

Akordem harfa v roztoužení
zahradou tiše zazněla,
do strun to sáhla v sladkém snění
pravnučka rodu Jagella.

Tóny se linou šepotavě,
jako by kohos vábily,
a květy rudé pučí žhavě
do snění, krásné idyly.

Leč báseň klame. Tak být mělo.
Královno, kde jsi zůstala?
Mrtvé zde leží tvoje tělo,
a harfa darmo čekala.

A věže tvrdé za příkopem
strmě se poblíž zdvihají,
okénka v mřížích, děrou stropem
buřiči v hlubeň klesají.

A jejich kletby, jejich stony
v zahradu drsně zalehnou,
přehlučí, harfo, tvoje tóny,
požáry vůkol vyšlehnou.

Budou se nové děje kouti,
a bratr bratra s trůnu rve,
v útulku lásky koncem pouti
šílený král lká hoře své.

Přiletí vichry, bouř vše rváti
započne kolkol příšerná,
ale ty budeš státi,
kamenná básni nádherná!

Stavěla láska tvoji pýchu,
tesala krásu v kameny,
co jinde drtil českou líchu
běs hněvu divě zjitřený.

Och, kdyby láska jenom žila,
jdouc krajem s přízní ve zraku,
ubohá země, kde bys byla,
co by zde bylo zázraků!

Hradčany Songs for Soprano,
Female Choir, Flute and Harp, JW IV/40

The Golden Alley

Yellow, blue, grey house
like a child's toy in the still life
it will not be smothered
by any worldly fashion.
A streak of sky flashing in grey
between gloomy houses,
in distant depths
bushes murmur from the ditches.

There were never any golden riches
in the shadow of those two towers,
only traces of bitter sorrow
lying in the thick city wall,
and all that ever was orphaned
seems to have gathered here,
and where the palace lifts its facade
it has lain on its threshold.

Within two steps of this misery
there is so much beautiful splendour!
But it is thoughtful, too,
and orphaned.
Do you know, you poor little alley
that the grass is budding there
that the golden rooms and the wide halls
are even poorer?

The Weeping Fountain

To the sweet song of the nightingale
hear it wail
drop to drop has fallen
like a big teardrop.
It rings no more, it sings no more,
the weeping fountain,
from a tin alloy bowl
tears are shed with a sigh.

To hear them every day
sobbing and moaning,
just come closer in the garden
hidden in the dark bush.

When all is dead silent,
when the bell's sound has died without a trace,
something sobbed in the gardens
and you feel the sob burning in your body.

It died, willy-nilly,
the sound of its lute is heard more,
silent tears are shed for it,
the fairy tale has died.

Covered with yellow leaves,
why does the fountain weep?
What does it sigh for
from dusk till dawn?

There used to be fairies in the garden,
with their royal company
rejoicing and dancing at the fountain –
and then it all died and took its beauty with it.

Belvedere

A stone poem in a flowery thicket,
a green emerald in the ring!
The lime tree lowers its low branches,
full of silver buds.

A hymn-like salute to eternal beauty
exulting in an intensive arch,
you will see a pair of greyhounds
leaping playfully on the grassy meadow.

A harp chord in yearning
sounded silently through the garden,
the great-granddaughter of the Jagiello family
has touched the strings in sweet reverie.

The tones are whispering,
almost as if beckoning,
and the red flowers are budding hotly
into a dreamy, beautiful idyll.

But the poem deceives. It was meant to be.
Queen, where art thou?
Your body lies dead here,
and the harp has waited in vain.

And the stone towers beyond the moat
rising steeply nearby,
through the windows in the bars, the holes in the ceiling,
rabble-rousers are sinking down into the depths.

And the garden is filled
with their curses and moans
they drown out your tones, oh harp,
fires will spring up all around.

They will make new things happen,
brothers shall dethrone each other,
in the shelter of love at the end of the pilgrimage
the mad king cries out his sorrows.

And the storm shall come, ripping everything apart
horrible madness shall reign,
but thou shalt stand,
the beautiful poem made of stone!

Love has built thy pride,
carving your beauty in stone,
while elsewhere the barren Czech land was crushed
by wild and fierce fury of wrath.

Oh, if only love were alive,
walking through the land with favour in its eyes,
poor country, where would you be,
what wonders would we have here!

Bohuslav Martinů

Trojhlasé písně posvátné (Tři legendy)

Narození Páně

Prýščí se studená
vodička z kamena
a v ní se umývá
panenka Maria.

A jak se umyla,
na břeh vystoupila,
na břeh vystoupila,
syna porodila.

Synáčku, můj milý,
já bych už snídala,
já bych už snídala
rybičky z Dunaja.

Poshov, má matičko,
až ti jich nalovím,
z ledu oheň složím,
tobě jich přistrojím.

Synáčku, můj milý,
jak bys jich nalovil,
když ses dnes narodil.

Ty tomu, matičko,
ty tomu nevěříš.
A já jsem syn Boží,
já jsem všechno stvořil.

Strčil ručku do moře
a ulovil úhoře.
Strčil ručku do říčky
a ulovil rybičky.

Znal oheň na ledě,
smažil rybky v medě,
Toť, matičko, snídání
za tvoje kolébání.

Nanebevstoupení Páně

Když milý pan Ježíš do nebe vstupoval,
matičku svou milou na zemi zanechal.
Synáčku můj milý, a já prosím tebe,
rač mě sebou vzítí do věčného nebe,
Nemůže, matičko, nemůže to býti,
ty musíš, matičko, na zemi umřítí.

Až budu, synáčku, na zemi umírat,
nedej mi, synáčku, ďáblu přistupovat.
Nebuj se, matičko, ďábla šeredného,
já pro tebe pošlu anděla krásného.
Anděla krásného, dvanáct apoštolů,
a já sám třináctý půjdu pro tebe dolů.

Půjdeš-li, matičko, půjdeš mezi námi,
jak krásný měsíček mezi hvězdičkami.
Za koho, matičko, ty budeš prositi,
toho já, matičko, nebudu souditi.
Roztomilé dušičky nermuťte se nyní,
máte pomocnici, panenku Marii.

Cesta k ráji

Byla cesta ušlapaná,
od samého Krista Pána.
Kráčely po ní dvě duše,
za nima velká hříšnice.
Když k nebeským dveřím přišly,
hned na dveře udeřily.
Svatý Petře, vemte klíče,
podívejte se, kdo to tluče.
Tlučou to, Pane, dvě duše,
za něma velká hříšnice.
Ty dvě duše mně sem pusťte,
hříšnou duši otdaď kažte.
Ukažte jí cestu dolu,
kady hříšníci do pekla jdou.

Šla od nebe plakající
a svých hříchů litující.
Potkala ji matka Boží,
odkud kráčíš, hříšná duše?
Vrať se se mnou, hříšná duše,
poprosím za tě Ježíše.
Když k nebeským dveřím přišly,
zas na dveře udeřily.
Svatý Petře, vemte klíče,
podívejte se, kdo to tluče.

Tluče tam, Pane, matka tvá
a za ní zas hříšnice ta.
Mou matičku mně sem pusťte,
hříšnou duši otdaď kažte.
Ne tak, ne tak, synu milý,
odpusť hříšné duši viny.
Optej se jí, matko milá,
kolik svátků osvětila?

Já sem svátků nesvětila,
já sem svátků nesvětila.
Almužny jen troník dala,
almužny jen troník dala.
Ten troníček malý peníz,
ten ti do nebe spomůž.

Three-voices Sacred Songs (Three Legends)

Nativity of the Lord Jesus

Cold water gushes from the stone
and in it the Virgin Mary washes.

And as she washed she stepped ashore,
she stepped ashore and gave birth to a son.

My dear son,
I'd like to have breakfast,
fish from the Danube.

Wait, my dearest mother,
I'll catch them for you,
I'll make a fire out of ice,
I'll cook them for you.

My dear son,
how could you catch them
when you were only born today?

You, mother, don't believe it,
but I am the son of God,
I created everything.

He put his hand in the sea
and caught an eel,
He put his hand in the river
and caught some fish.

He made fire on the ice,
He fried the fish in honey,
that's a breakfast for you, mommy
for your cradling me.

The Lord's Ascension into Heaven

When Lord Jesus ascended into heaven,
He left his dear mother on earth.
My dear son, and I pray thee
Take me with you to eternal heaven,
It cannot be, Mother, it cannot be,
You must die on earth, mother.

When I die on earth, my son,
let not the devil come near me, my son.
Fear not, mother, the ugly devil,
I'll send a beautiful angel for you.
A beautiful angel, the twelve apostles,
And I myself, the thirteenth, will go down for thee.

If thou wilt go, mother, thou wilt go among us,
Like a beautiful moon among the stars.
For whom, mother, thou shalt pray,
I will not judge that person, mother.
Dear little souls, don't grieve now
You have a helping hand in the Virgin Mary.

The Path to Paradise

The path was trodden,
From Christ the Lord himself.
Two souls walked it,
Behind them, a great sinner woman.
When they came to heaven's door,
They struck at the door.
St. Peter, take the keys,
Look who's knocking.
It's two souls knocking, Lord,
Behind them, a great sinner.
Let those two souls in,
and let the sinful soul go.
Show her the way down,
Where the wicked go to hell.

She came crying from heaven
Sorry for her sins
The mother of God met her,
Where do you come from, sinful soul?
Come back with me, sinful soul,
I'll ask Jesus to have mercy for you.
When they came to heaven's door,
They struck at the door again.
St. Peter, take the keys,
Look who's knocking.

It's your mother, Lord, knocking,
And behind her, the sinner woman.
Let my mother in,
and let the sinful soul follow her.
Not so, not so, dear son,
Forgive the guilty soul her sins.
Ask her, dear mother,
How many holy days did she observe?

I have not observed any holy days,
I have not observed any holy days.
I only gave pennies as alms to the poor,
I only gave pennies as alms to the poor,
The little pennies
Will help you go to heaven.

Leoš Janáček

Kašpar Rucký pro ženský sbor, JW IV/41

Trhám ji jak malinu,
tuhle starou novinu,
s věřícími zazpívám si,
nevěřícím prominu.
Ach, bože, vzpomeňte, takový pán!
Kordiskem řinčival, birýtkem sekal,
tinkтуры vařil, k císaři zván,
málo se sočivých pohledů lekal.
Pane Rucký sem, pane Kašpar tam –
tak u dvora platil.
Zatím zlatem císařovým
sám si kapsu zlatil.

Potajmo kamínek mudrců
upek' prý v hrnci jak šedivý brousek,
v noci, když pofřejil „u srdců“,
každé dal panence kamínku kousek.
Pane Kašpar sem, pane Rucký tam –
ve freji masti vařil
s krásným fraucimorem.

Také rád u klíčnicích otvorů
postál si, kde se co šustlo a řeklo,
pozvedl záclonu, pošoupl závoru –
císař měl někdy pak horoucí peklo.
Pane Kašpar sem, pane Kašpar tam –
náhle však byl konec:
s Bílé věže zaznívá již
odsouzenci zvonec.

Zrádcoval, kradl a frejil moc,
k výstraže zvolna buď, pozvolna smrcen:
zítra, než červánkům ustoupí noc,
na Bílé hoře buď lámán a čtvrcen! –
Pane Rucký sem, pane Kašpar tam,
přijdem k tomu kousku!
Ale on již ve vězení
visí na motouzku.

Však přece ortel byl proveden.
Belzebub v oustraní díval se na to,
dušičku chytil, když lítla ven,
hned ráno a v lahvičce skryl ji jak zlato.
Pane Kašpar sem, pane Kašpar tam.
Až tu duši vyndá,
z toho bude pořádná as
pro ni jednou brynda.
A byla. Což někdy dáblu šprým sklap?

Hvězdičky prokoukly z mraku stem oček,
hle, hradem harcuje stotisíc bab,
jim v patách stotisíc rezavých koček.
Pane Rucký sem, pane Kašpar tam,
horší jde zlo po zlu,
vy v těch babách a v těch kočkách na ohnivém kozlu.

Ach, bože, rozbože, vzhůru byl hrad,
neslyšel jaktěživ takové lermo.
Praskaly plamínky kocourům z brad,
branami, vikýři derou se mermo.
Pane Kašpar sem, pane Kašpar tam,
jaká divná sláva,
když ji biskup kropáčem svým
z okna zažehnává!

Císař spát nemůže, bez moci stráž,
baba chce každá kus kozlího lupu,
po jezdcí napíná kostnatou páž,
nádvoří plné je ohnivých chlupů.
Pane Kašpar sem, pane Kašpar tam,
pěkně vás to ztrhá,
nežli kohout ke skončení
tomu zakokrhá.

Čtyřicet nocí zlých býval ten hon,
jako by v pekelné bylo to slují –
zvolna pak umlkl proklatcův ston,
a noví Kašpaři zas kašparují.
A tak kdyby dnes zase Bezelbub
chtěl a duším polík',
kdež by na ty kavalkády
nabral kozlů tolik!

Kaspar Rucky for Female Choir, JW IV/41

I picked this old story
like a raspberry,
I'll sing it with the faithful,
and forgive the unbelievers.
Oh, God, do you remember what a lord he was?
He rattled his sword, wielded his axe,
he brewed tinctures, was invited to the emperor,
never afraid of his rivals' stares.
Mr. Rucky here, Mr. Kašpar there –
such was his position at court.
Meanwhile, he lined his pockets
with the Emperor's gold.

People say he brewed the philosopher's stone
in a pot like a grey whetstone,
at night, when he was in the whorehouse
he gave each girl a piece of the stone.
Mr. Kašpar here, Mr. Rucky there –
he cooked ointments in the whorehouse
with his beautiful entourage.

He was also fond of keyholes,
listened to rumors and gossip,
lifting curtains, sliding latches –
sometimes causing real trouble for the Emperor.
Mr. Kašpar here, Mr. Rucky there –
but all of a sudden, it was over:
from the White Tower sounds
the convict's bell.

He betrayed, stole, and whored too much,
and will be put to a slow death, as a warning:
tomorrow, before the night succumbs to the red twilight sky,
on Bílá Hora he will be broken and quartered!
Mr. Kašpar here, Mr. Rucký there –
We'll come to see it!
But he is already in prison.
hanging by a string.

The sentence has been carried out.
And Beelzebub, standing by in shadows, looked on,
he caught his soul as it flew out,
and hid it in a bottle like gold.
Mr. Kašpar here, Mr. Rucký there –
When he takes the soul out one day,
it will be in real trouble.
And it was. Does the devil ever get the joke?

The stars have peeped out from behind the clouds
like a thousand eyes,
and a hundred thousand women are scampering
through the castle,
with a hundred thousand rusty cats at their heels.
Mr. Kašpar here, Mr. Rucký there –
worse evil comes after evil,
you in the hags and the cats on the fiery goat.

Oh, dear God, the castle was awake,
such noise was never heard.
The flames burst from the cats' chins,
crawling through the gates and dormers.
Mr. Kašpar here, Mr. Rucký there –
what strange glory,
with the bishop exorcising it with his sprinkler
from the windows!

The emperor cannot sleep, the guards are powerless
every woman wants a piece of the goat's hair,
reaching for the rider with their skinny arms,
the courtyard is full of burning hair.
Mr. Kašpar here, Mr. Rucký there –
you will be wasted
before the rooster crows to call an end to this.

The hunting lasted for forty wicked nights,
as if it were a hell-hole.
and then the sound of the accursed man's groaning died away,
and the new Kašpars are doing their thing again.
And so, if today Beelzebub
wanted souls of men again,
he'd better get a lot of goats
to march in such cavalcade!

Josef Suk

Deset zpěvů pro ženský sbor a klavír na 4 ruce, op. 15

Žal

Travička zelená, kadě já chodievám,
lebo ju já často slzami polievám.
Ústa mi spievajú, oči sa mi smējú,
ale od srdéčka slzy sa mi lejú.
Nie preto si spievám,
bych veselá bola, ale preto spievám,
bych žiale zabola.
Žiale, moje žiale, smutné,
osiralé, ako tá rosička na zelenej trávě;
ještě tu rosičku vetriček oduje
a mňa zarmúčenu nik něpolutuje!

Tužba

Kěž by mi tak bylo, jak mi bývávalo,
když mi ze třech oken světlo svítávalo.
Z jednoho slunéčko, z druhého měsíček
a z toho třetího švarný šohajíček.

Společný hrob

Zomreš ty, zomrem já, zomreme oba dva,
dáme my se pochovati do jednoho hroba.
Dáme si napísať na jednu daštičku:
„Tuto ležia dvaja ľudia o jednom srděčku.“

Pastýři na jaro

Z oravského zámku chlapci pozerajú,
či sa pod Tatrami búčky rozvíjajú.
Rozvíjaj sa, búčku, z husta polehúčku,
keď sa ty rozvíješ, valachóv prikryješ.
Háje, lesy, hory,
to naše komory,
zelené jedličky,
to naše izbičky.

Divná voda

Na tom našem dvoře, to je voda, bože!
Kdo se jí napije, zapomněť nemůže.
Napil se jí, napil, pěkný šohaj zrána;
nemohel zapomněť do svatého Jána.
Do svatého Jána, do svatě Trojice
nemohel zapomněť své švarné děvčice.

Víly

Tam okolo Strečna cesta nebezpečná,
pod zámkom sa skryly
v bielych plachtách víly.
Na lúkách vo Váhu často se kúpajú;
po poli širokom tancujúvajú skokom.
Koho raz pochyťtia,
tak ho dlúho vrtia,
až pokiaľ v ich hrsti
dušu nevyputí.

Pastýř a pastýřka

Z oně strany vody, v lese ve bučině
zpívá pastýřečka jako křepelička.
Pastýřeček za ní, ona se mu brání;
chytá za ručinku, prosí o hubinku.
Co ti, pastýřečku, co ti po hubince.
A hle, tam přichází někdo po pěšince.
A necht si přichází, když já touhou prahnu,
jestli mi ji nedáš, já ti ji ukradnu.
Z oně strany vody,
v lese ve bučině zpívá pastýřečka.

Vzpomínky

Červené hvozdíčky, bílé tulipány,
kde jsi, můj Jeníčku, mnoho milovaný.
Boolí mne, ach, bolí ta moje hlavička,
když se rozpomenu na tvoje slovička.
Když se rozpomenu na tebe za noci,
vyplakala bych si svoje modré oči.

Choutka po vdání

Matičko, matičko, matičko moje!
Vdejte mne už mezi lidi,
at' mi celý svět závidí, matičko moje!
Dceruško, dceruško, dceruško moje!
Ještěs mláda jak jahoda,
mezi lidi tě škoda, dceruško moje!
Matičko, matičko, matičko moje!
At' jak jahoda jsem mláda,
ale chlapce mámt' já ráda, matičko moje!
Dceruško, dceruško, dceruško moje!
Však ty budeš muže syta,
čtyřikráte za den bita, dceruško moje!
Matičko, matičko, matičko moje!
Padnu já mu na šijičku,
upřímnou mu dám hubičku,
hned bude shoda.

Kéž by věděli!

Za Sítnicí za vodičkou zelená se bor,
kde je který mladý, jarý, všečen jásá tvor.
Rád by také Jovo jásal, ale nemá s kým.
Ráda také hezká Mara, ale jenom s nim!
Za Sítnicí za vodičkou zelená se bor,
kde je který mladý, jarý, všečen jásá tvor.

Ten Songs for Female Choir with Piano for Four Hands, Op. 15

Sorrow

Green grass, where I go,
because I often water it with my tears.
My mouth sings, my eyes smile,
but my heart overflows with tears.
Not because of that I am singing
that I would be happy but I am singing
to forget my sorrow.
Sorrow my sorrow sad,
orphaned, like dew on the green grass;
wind will dry out dew
and nobody feels sorry for me!

Longing

If only I lived the way I used to,
when the light was coming through three windows.
The sun through one, the moon through the other,
and my beloved through the third one.

Single Grave

I will die, you will die, both of us will die,
we will be buried in one grave.
We will have this written on one gravestone:
"Two people sharing one heart lie here."

Shepherds In Spring

Boys are watching from Orava castle
whether beech buds are opening under the Tatra Mountains.
Open beech buds, all of you slowly,
when you open, you will cover the Valachians.
Groves, forests, mountains,
they are our pantries,
green fir trees,
they are our chambers.

Miraculous Water

Oh God, what water in our yard!
He who drinks it, cannot forget.
A handsome boy drank it in the morning;
he could not forget until St. John's day.
Until St. John, until the Holy Trinity
he could not forget his pretty girl.

Fairies

The road around Strečno Castle is dangerous,
under the castle fairies
hide in white linen.
They often bath in the meadows in the Váh River;
they dance in the open fields.
When they take hold of somebody,
they dance with him,
when they have him in the palms of their hands,
until he gives up the ghost.

The Shepherd And The Shepherdess

On that side of the water, in the beech forest
the shepherdess is singing like a quail.
The shepherd is following her, she resists;
he catches her arm, begs for a kiss.
Dear shepherd, why do you need a kiss.
Look, somebody is coming down the path.
I do not mind, I feel a surge of desire,
if you do not kiss me, I will steal the kiss.
On that side of the water,
the shepherdess is singing in the beech forest.

Memories

Red clove pinks, white tulips,
where are you, my John, so much loved.
My head aches, oh, aches,
when I remember your words.
When I remember you at night,
I would cry my blue eyes out.

Yearning for Marriage

Mother, mother, mother mine!
Let me get married and leave my home,
so that the whole world can envy me, mother mine!
Daughter, daughter, daughter mine!
You are still young like a strawberry,
leaving home would harm you, daughter mine!
Mother, mother, mother mine!
Never mind I am young,
but I love a boy, mother mine!
Daughter, daughter, daughter mine!
You will have enough of a man,
when you are beaten four times a day, daughter mine!
Mother, mother, mother mine!
I will embrace him,
give him a loving kiss,
we will be in harmony immediately.

If Only They Knew!

Over the Sítnice River, over the water, a green pine forest,
wherever somebody is young, marry, all beings are rejoicing.
Jovo would also like to rejoice but he has nobody.
The pretty Mara would rejoice too but only with him!
Over the Sítnice River, over the water, a green pine forest,
wherever somebody is young, marry, all beings are rejoicing.

